

PRÁVNÍ ÚPRAVA KONTROLY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

MARIE SCISKALOVÁ

Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, Slezská univerzita Opava, Česká republika

Abstrakt v rodném jazyce

Na základě společensko ekonomických změn po roce 1989 došlo ke změně v právní úpravě v oblasti kontroly ve státní správě. Zrušením Ministerstva státní kontroly zákonem č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, a vypuštěním všeobecného dozoru z působnosti nově zřízených státních zastupitelství zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ztratil stát řadu nástrojů k ovlivňování kontrolních mechanismů ve veřejné správě. Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislým orgánem, který vykonává mj. kontrolu hospodaření se státním majetkem, kontrolu plnění státního rozpočtu. Jak vyplývá ze zákona, tento nezávislý orgán nemůže ukládat povinnosti k zajištění nápravy zjištěných nedostatků.

V rámci organizačních změn po roce 1989 zůstal částečně mimo zájem, vnitřní kontrolní systém orgánů veřejné správy. To vedlo k omezení účinnosti finanční kontroly hospodaření s veřejnými prostředky. V oblasti finanční kontroly byl dovršen proces přijetí zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, který nabyl účinnosti dne 1.1.2002. Zákonem je vymezeno uspořádání a rozsah finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy. Dále mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy.

Klíčová slova v rodném jazyce

Kontrola, veřejnost, občan, ústřední správní úřad, stát, Nejvyšší kontrolní úřad, finance, finanční kontrola, úřad, zákon, práva a povinnosti, předmět kontroly, cíl, zásady, sankce, opatření.

Abstract

On the basis of the social economic changes following the year 1989, there was a change in the legal regulations in the inspection area in state administration. Having abolished the Ministry of Government Control by Act N. 166/1993 Coll. on Supreme Control Office and having omitted the general supervision from the scope of activity of the newly set up prosecutions by Act N. 283/1993 Coll. on State Prosecution, the government lost a number of instruments for influencing the control mechanisms in state administration. Supreme Control Office is an independent body, which exercises, among others, the control of management of state property, the control of the fulfillment of the state budget. As it follows from the law, this independent body cannot lay duties for the rectification of the detected imperfections.

Within the organizational changes following the year 1989, the interior control system of bodies of state administration was partly left with no interest. This led to the limitation of the scope of activity of the financial control of management of public funds. In the inspection area, the process of adopting the Act N. 320/2001 Coll. on Financial Control in State Administration was completed along with the change of certain laws, which came into force on 1.1.2002. The act delimitates the organization and the scope of financial control exercised between the bodies of state administration. Further, between the bodies of state administration and applicants or beneficiaries of public financial support and within the bodies of state administration.

Key words

Monitoring, public, citizen, central administrative agency, Supreme Control Office, finance, control financial, office, law, discretions and duties, topic control, target, persuasion, sanction, provision.

Úvod

"Kdo řídí, kontroluje" tímto úslovím se promítá funkce kontroly v procesu řízení prováděnou státními orgány. V oblasti kontroly veřejné správy se setkáváme z různými druhy jejího projevu. Tak například veřejná kontrola je pojmem, který je charakteristický pro oblast veřejné správy. Veřejná kontrola může zahrnovat jak kontrolu veřejných rozpočtů, tak kontrolu prováděnou ve veřejném zájmu a též i kontrolu prováděnou v zájmu občana. Pro veřejnou kontrolu je určující zpětná vazba, na tu má právo široká veřejnost. Finanční kontrolou je vymezeno uspořádání a rozsah této kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy.

Autor příspěvku si klade za cíl předložit zájemcům informace vybraných právních předpisích v z oblasti veřejné kontroly, o subjektech oprávněných ke kontrole ve veřejné správě, dále poukázat na realizaci v oblasti finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy po roce 1989.

Chceme-li se podívat na historii kontroly prováděnou státními orgány, pak na tomto poli působnosti byl v roce 1919 vytvořen Nejvyšší účetní kontrolní úřad, v roce 1951 zajišťovalo kontrolu Ministerstvo státní kontroly. V létech 1960–1967 měla na starosti kontrolu Ústřední komise státní kontroly a statistiky. Od roku 1971 působil v oblasti kontroly Výbor lidové kontroly ČSFR (republikový a federální), ten měl docela rozsáhlé pravomoci v oblasti národního hospodářství a ve státní správě. Jeho činnost byla ukončena v roce 1989.

Na základě společensko ekonomických změn po roce 1989 došlo ke změně v právní úpravě v oblasti kontroly ve státní správě. Zákony o lidové kontrole byly v České a Slovenské Federativní Republice nahrazeny zákonem č. 405/1991 Sb., o kontrole v ČSFR, zákonem č. 418/1991 Sb., o štátnej kontrole a zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Zaměření státní kontroly směřovalo do dvou oblastí, a to hospodaření s finančními prostředky České republiky a plnění povinností vyplývajících z obecně závazných právních předpisů nebo uložených na základě těchto předpisů. Nová zákonná úprava již neupravovala kontroly vykonávané v rámci vztahu nadřízenosti a podřízenosti.

Zrušením Ministerstva státní kontroly zákonem č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, a vypuštěním všeobecného dozoru z působnosti nově zřízených státních zastupitelství zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ztratil stát řadu nástrojů k ovlivňování kontrolních mechanismů ve veřejné správě.

Nejvyšší kontrolní úřad (dále jen NKÚ), vykonává především kontrolu hospodaření se státním majetkem, kontrolu plnění státního rozpočtu a kontrolu hospodaření s prostředky poskytnutými ze zahraničí a s prostředky za něž stát převzal záruky. Jak vyplývá ze zákona o NKÚ, tento nezávislý orgán nemůže ukládat povinnosti k zajištění nápravy zjištěných nedostatků.

Problematika kontroly hospodaření se státním majetkem, kontrola plnění státního rozpočtu a kontrola hospodaření s prostředky poskytnutými ze zahraničí a s prostředky za něž stát převzal záruky byla přijetím zákona o NKÚ vyřešena. V rámci organizačních změn po roce 1989 zůstal částečně mimo zájem, vnitřní kontrolní systém orgánů veřejné správy. Ve veřejné správě v té době docházelo i ke snižování početních stavů specializovaných kontrolních útvarů. To vše vedlo k omezení účinnosti finanční kontroly hospodaření s veřejnými prostředky, která byla převážně orientována na ověřování vnějších podnětů.

V českém právním řádu po roce 1989 nebyly upraveny systémy finanční kontroly ve vztazích nadřízenosti a podřízenosti. Scházelo i zřízení vnitřních kontrolních útvarů v ústředních a jiných správních úřadech a vymezení jejich funkce při zajišťování finanční kontroly, výměna kontrolních informací a sjednocení kontrolní dokumentace v návaznosti na čl. 84 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich státy na straně druhé.

Vláda České republiky řešila tuto nepříznivou situaci v letech 1998-1999 přijetím usnesení k posílení kontrolních systémů zejména u ústředních správních úřadů. Součástí těchto opatření byl mj. i návrh zákona o finanční kontrole, který byl předložen vládou Poslanecké sněmovně dne 11. 2. 2000. Nicméně v samém důsledku byl předložený návrh zákona zamítnut.

Z důvodu reformy veřejné správy bylo potřeba upravit právní rámec pro zapojení kontrolních mechanismů orgánů veřejné samosprávy do kontrolního systému veřejné správy, který by byl srovnatelný s kontrolními systémy států Evropských společenství. V rozhodné době chyběla jednotná koncepce útvarů kontroly ve správních úřadech, jednotné metodické řízení na úseku finanční kontroly na všech jejích stupních.

Ministerstvo financí v součinnosti s Nejvyšším kontrolním úřadem a další zúčastněné resorty zahájily práce na vypracování nového zákona, který zohlední teoretická východiska správního práva o úloze státu při zajišťování úkolů veřejné správy. Předmětem právní úpravy se staly otázky transformace systému finanční kontroly ve veřejné správě ve vztahu k implementaci evropských standardů, základních cílů a obecných zásad vnitřního řízení a kontroly v orgánech veřejné správy a postavení kontrolních orgánů mezinárodních organizací při kontrole hospodaření s prostředky poskytovanými v rámci zahraniční pomoci. Legislativní rada vlády v této souvislosti doporučila mj.:

- přepracovat předložený návrh zákona o kontrole ve veřejné správě na zákon o finanční kontrole ve veřejné správě,
- doplnit v připravovaném návrhu kompetenčního zákona působnost ústředních správních úřadů ke zřizování vnitřního systému řízení a kontroly a odpovědnosti za něj a řešit obdobně kompetence územní samosprávy v zákonech o krajském a obecním zřízení.

V oblasti finanční kontroly byl dovršen proces přijetí zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, který nabyl účinnosti dne 1.1.2002 (dále jen zákon o finanční kontrole).

Citovaný zákon vymezil uspořádání a rozsah finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy. Stanoví předmět, hlavní cíle a zásady finanční kontroly. Zákon o finanční kontrole ve veřejné správě se soustřeďuje na zdůraznění účelu, ten spočívá ve vymezení právního rámce pro založení systému finanční kontroly ve veřejné správě.

Cílem citovaného zákona bylo vytvořit funkční kontrolní systém v oblasti veřejné správy, jehož úkolem je ověření toho, zda veřejné prostředky jsou využívány v souladu s právními předpisy.

Najdeme zde zásady organizace a řízení finanční kontroly a základní pravidla pro její provádění. Současně došlo k vytváření podmínek pro provádění kontroly využívání finančních prostředků poskytnutých České republice ze zahraničí a možnost oprávnění kontrolních orgánů mezinárodních organizací k provádění finanční kontroly týkající se jimi poskytnutých finančních prostředků. Zákon stanoví jednotný procesní postup a vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami při výkonu finanční kontroly.

Finanční kontrola je definována v ustanovení § 3 zákona o finanční kontrole. Finanční kontrola vykonávaná podle cit. zákona je součástí systému finančního řízení, kterou tvoří:

- systém finanční kontroly vykonávané tzv. veřejnosprávní kontrola,
- systém finanční kontroly vykonávané podle mezinárodních smluv,
- vnitřní kontrolní systém,
- ve formě řídicí kontroly, zajišťované odpovědnými vedoucími zaměstnanci,
- ve formě interního auditu, což představuje organizačně oddělené a funkčně nezávislé přezkoumávání a vyhodnocování účinnosti řídicí kontroly.

V oblasti vnitřního kontrolního systému zákon o finanční kontrole vymezuje základní kritéria vnitřního kontrolního systému. Vnitřní kontrolní systém musí odpovídat podmínkám a prostředí dané organizace a musí splňovat následující kritéria:

- vytvářet podmínky pro hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy;
- včas zjišťovat, vyhodnocovat a minimalizovat provozní, finanční, právní a jiná rizika vznikající v souvislosti s plněním schválených záměrů a cílů;
- musí mít jasně stanovené postupy pro včasné podávání zpráv příslušným úrovním řízení o výskytu závažných nedostatků a přijímaných opatření k nápravě.

Odpovědnost za tvorbu a udržování vnitřního kontrolního systému je uložena vedoucímu orgánu veřejné správy, který je povinen zajistit v rámci organizační struktury:

- vymezení rozsahu pravomocí a odpovědnosti všem zaměstnancům, kteří nakládají s veřejnými prostředky, včetně pravidel pro pracovní postupy,
- rozdělení funkcí s přesně stanovenými hranicemi odpovědnosti při nakládání s veřejnými prostředky, konkrétně při přípravě, schvalování, provádění a kontrole jednotlivých operací,
- dokumentaci struktury vnitřní kontroly i veškerou její činnost; udržovat náležitou dokumentaci o zavedeném systému řídicích kontrol, záznamech o jejích aktivitách a událostech významných pro plnění její funkce, způsob dokumentování činnosti zavedeného vnitřního kontrolního systému musí být upraven vnitřními předpisy,
- dokumentaci struktury přijímání opatření k ochraně veřejných prostředků, k jejich hospodárnému, efektivnímu a účelnému využívání,
- plnění hlavních úkolů, aby bylo dosaženo schválených záměrů a cílů,

- předávání zpráv závažných zjištění, které byly zjištěny vnitřním kontrolním systémem, Ministerstvu financí nejpozději do jednoho měsíce (§ 25 odst. 3 zákona o finanční kontrole).

Vedoucí pracovníci orgánu veřejné správy mají v rámci vnitřního kontrolního systému vymezené povinnosti, pravomoci a odpovědnost:

- zajistit fungování vnitřního kontrolního systému,
- podávat vedoucímu orgánu veřejné správy včasné a spolehlivé informace o výsledcích dosahovaných při plnění stanovených úkolů, o vzniku významných rizik, o závažných nedostacích v činnosti orgánu veřejné správy a o přijímaných a plněných opatřeních k jejich nápravě (§ 25 odst. 4 zákona o finanční kontrole).

Kritéria vnitřního kontrolního systému, pravidla pro kontrolní postupy, vymezení pravomocí a odpovědnost v rámci organizační struktury musí být rozpracována ve vnitřních organizačních normách, zejména v organizačním řádu, ve směrnici o oběhu účetních dokladů, příp. ve směrnici o účetnictví, směrnici o inventarizaci majetku, směrnici o zajištění řídicí kontroly, směrnici o zajištění interního auditu.

Kontrolní systém představuje souhrn postupů, mechanismů a opatření, které zajišťuje vedení organizace k dosažení stanovených cílů. K jeho základním prvkům patří kontrolní prostředí, hodnocení rizik, kontrolní činnosti, informace a monitorování. V rámci kontrolního prostředí je třeba zdůraznit nezbytnost rozdělení pravomocí a odpovědností pracovníků uvnitř organizace. Kontrolní mechanismy vnitřního řízení jsou stanoveny vnitřními předpisy, instrukcemi a pracovními postupy, například organizačním řádem, oběhem účetních dokladů nebo kontrolním řádem. Kontrolní systém musí vytvářet podmínky pro zákonný, hospodárný, účelný a efektivní výkon veřejné správy.

V souladu s ustanovením § 5 a 25 zákona o finanční kontrole odpovídá za vybudování a udržování vnitřního kontrolního systému vedoucí orgánu veřejné správy. Například u příspěvkových organizací zřízených územními samosprávnými celky je povinností vytvořit si vlastní vnitřní kontrolní systém.

Zásadní důraz je kladen na předběžnou kontrolu, jejímž účelem je předcházení nedostatkům oddělením pravomocí při schvalování finančních a majetkových operací mezi tři hlavní činitele, jimiž jsou příkazci operací, správci rozpočtu a hlavní účetní. Tito činitelé nesou v rámci schvalovacích procesů v jednotlivých fázích odpovědnost za činnosti. Součástí vnitřního kontrolního systému územního samosprávného celku jsou:

- organizační složky zřizované územním samosprávným celkem,
- městské obvody a městské části statutárních měst.

Výkon finanční kontroly územních samosprávných celků vůči organizačním složkám a městským obvodům statutárních měst řídí částí čtvrtou zákona o finanční kontrole. Je-li zřízen interní audit, patří do působnosti interního auditu územního samosprávného celku rovněž audit organizačních složek a městských obvodů. Výkon finanční kontroly územních samosprávných celků vůči příspěvkovým organizacím se řídí částí druhou zákona o finanční kontrole. Je-li do působnosti interního auditu svěřena kontrola příspěvkových organizací, vykonává interní audit vždy veřejnosprávní kontrolu podle části druhé zákona o finanční kontrole.

Řídící kontrolu organizuje, řídí a zajišťuje vedoucí orgánu veřejné správy, prostřednictvím řídicích výkonných struktur. Řídící kontrolu jsou povinni zajišťovat všichni vedoucí zaměstnanci, ředitel krajského úřadu nebo starosta obce, dále místostarosta, tajemník, vedoucí odborů a vedoucí oddělení.

Zákon o finanční kontrole vymezuje pro výkon předběžné kontroly tyto odpovědné činitele:

- příkazce operace,
- správce rozpočtu,
- hlavní účetní.

Je neslučitelná funkce příkazce operace s funkcí správce rozpočtu nebo hlavního účetního. Průběžná kontrola je kontrola činností v průběhu operací - zajišťuje úplný průběh operace v návaznosti na předem stanovené podmínky.

Realizuje se v první fázi od vzniku nároku nebo závazku až do splnění dodávky zboží či služby nebo do ukončení prováděných prací, a to v dohodnutém množství a kvalitě, které jsou nutné ke konečnému vypořádání nároku či závazku.

Ve druhé fázi se realizuje od předání podkladů k uskutečnění hlavním účetním až do okamžiku vyúčtování celkové částky zaplacených veřejných příjmů nebo zaplacených veřejných výdajů, pokladního splnění a zaúčtování příjmů nebo plateb, nutných k uspokojení pohledávky nebo závazku evidovaných v účetnictví.

Při průběžné kontrole hospodaření se prověřuje zejména to, zda

- jsou dodržovány stanovené podmínky a postupy při uskutečňování, vypořádávání a vyúčtování schválených operací,
- je zajištěn oddělený výkon činností v procesu uskutečňování operací a jejich zpracování v účetnictví,
- uskutečňované operace při změnách ekonomických, právních, provozních a jiných podmínek novým rizikům,
- došlo k plnění opatření k zajištění ochrany veřejných prostředků, zejména před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím,
- jsou plněna opatření přijatá k nápravě zjištěných nedostatků zabraňující uskutečňování nevhodných, neefektivních, neúčelných nebo protiprávních operací.

Při průběžné kontrole funkce systému vnitřní kontroly se prověří zajištění včasného předávání informací příslušným úrovním řízení o významných skutečnostech při uskutečňování operací, vzniku významných rizik, o závažných nedostacích a přijímaných opatřeních k jejich nápravě.

Příkazci operací zjišťují, jak zaměstnanci zajišťují přímé uskutečňování operací - např. kontrolními dny při investičních akcích, posuzováním správnosti výše fakturovaných částek při úhradě záloh nebo dílčích plnění, kontrolou, zda jsou v průběhu roku dosahovány plánované výnosy.

Správce rozpočtu průběžně sleduje kontrolu čerpání rozpočtových prostředků, předkládání změn rozpočtu a realizaci rozpočtových opatření.

Hlavní účetní sleduje účtování dílčích finančních operací.

Při následné řídicí kontrole hospodaření se provede celkové zhodnocení správnosti, opodstatněnosti, hospodárnosti, efektivnosti, účelnosti, dodržování zákonů a vnitřních směrnic při nakládání s majetkem a finančními prostředky, dodržení správného zaúčtování.

Zjistí-li zaměstnanci při výkonu průběžné a následné řídicí kontroly, že je s majetkem nebo finančními prostředky nakládáno neehospodárně, neefektivně a neúčelně nebo v rozporu s právními předpisy, oznámí své zjištění písemně vedoucímu orgánu veřejné správy, který je povinen přijmout opatření k nápravě zjištěných nedostatků a opatření k zabezpečení řádného výkonu této kontroly.

Kontrola se v rámci průběžné nebo následné řídicí kontroly uskutečňovaných operací soustředí zejména na:

- zajišťování bezhotovostního styku včetně prověřování požadavků na ochranu majetku před neoprávněnými zásahy;
- nakládání s peněžními prostředky v hotovosti a ceninami včetně jejich evidence, inventarizace, řešení a vypořádávání rozdílů, požadavků ochrany a bezpečnosti majetku při manipulacích, přesunech a úschově;
- prověřování souladu výdeje a příjmu zboží anebo poskytovaných a přijímaných služeb, anebo jiných plnění s doklady o závazcích nebo nárocích územního samosprávného celku a se záznamy obsaženými v příslušné evidenci;
- plnění závazků, zejména dodržování jejich splatnosti, zda nedochází k poškozování věřitele přednostní úhradou jiných závazků, zda územní samosprávný celek neohroží sankce z neplnění závazků, zda jsou správně vyúčtovány zálohy;
- správě pohledávek včetně jejich vymáhání, zejména kontrola adresnosti pohledávky, její právní zajištění, dodržování platebních podmínek, předcházení vzniků nedobytných pohledávek smluvními podmínkami, korespondence s dlužníky při vymáhání pohledávek, předání kompletních dokladů k soudnímu vymáhání a vymáhání příslušenství pohledávek;
- prověřování stavu, pohybu a využívání zásob včetně jejich evidence, úplnosti a průkaznosti příslušných záznamů o nich, při inventarizaci a dále při zajišťování jejich ochrany v souladu s právními předpisy a opatřeními přijatými v mezích těchto předpisů;
- prověřování stavu, využívání, udržování, způsobu vyřazení a likvidace majetku včetně jeho evidence, úplnosti a průkaznosti záznamu o něm, inventarizace, řešení a vypořádávání rozdílů, zajištění podmínek pro využití, uložení a ochranu tohoto majetku v souladu s právními předpisy a opatřeními přijatými v mezích těchto předpisů;
- zpracování mezd a platů včetně daňové agendy, agendy sociálního a zdravotního pojištění a jejich evidence;
- zaznamenávání uskutečněných účetních případů v účetnictví;
- realizaci opatření přijatých k nápravě zjištěných nedostatků, zejména plnění takových opatření, jejichž cílem je včas odhalovat a znemožňovat uskutečňování neehospodárných, neefektivních a neúčelných operací nebo operací, které jsou v rozporu s právními předpisy.

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 50/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění pozdějších předpisů obsahuje kromě hypotézy, dispozice i sankci. Sankce z pohledu kontroly veřejné správy může být uplatněná vůči kontrolovanému subjektu mj. pokud dojde k porušení rozpočtové kázně.

Za neoprávněně použité finanční prostředky se považují ty prostředky, u kterých bylo stanoveno omezení jejich použitelnosti, ať už účelem nebo časem, případně jinými podmínkami pro jejich čerpání.

Z citovaných zákonů o rozpočtových pravidlech vyplývají pro územní samosprávné celky tři druhy porušení rozpočtové kázně:

- porušení rozpočtové kázně s finančními prostředky státu;
- porušení rozpočtové kázně s finančními prostředky obce, kraje a dobrovolného svazku obcí;
- nesplnění povinnosti stanovené zákonem č. 250/2000 Sb.

Závěr

Smyslem kontroly je zajistit rovnováhu mezi stavem žádoucím a skutečným. Každý cílový proces, kterým je samozřejmě i ekonomika, je podmíněn kontrolou směřující k zjištění a odstranění rozdílů mezi skutečností a stavem žádoucím.

V současné době se role kontroly, role kontrolora anebo auditora získala své opodstatnění, posílila a zvýraznila. Na důležitosti nabývá nejen následná kontrola a interní audit, ale rovněž především forma předběžné a průběžné kontroly. Formu předběžné a průběžné kontroly definoval jednoznačně až zákon o finanční kontrole ve veřejné správě.

Zkvalitňování kontrolní činnosti je v rámci reformy veřejné správy zaměřeno na:

- prohloubení provádění předběžné, průběžné a následné finanční kontroly v působnosti řídicích struktur (finančního a ostatního výkonného managementu) a kontroly systému manažérské finanční kontroly nezávislými specializovanými útvary včetně zajištění vzájemné spolupráce a výměny informací),
- obnovu systému finanční kontroly jako nedílné součásti vnitřního řízení na všech stupních organizace veřejné správy,
- jednotné metodické řízení finanční kontroly v celé veřejné správě,
- vytvoření právních a institucionálních podmínek pro zajištění finanční kontroly u prostředků poskytnutých České republice ze zahraničí a řešení oprávnění kontrolních orgánů mezinárodních organizací pro provádění finanční kontroly v souladu s uzavřenými mezinárodními smlouvami.

Literatura:

- Nováková I., Velíšková, A. Finanční kontrola ve veřejné správě v dotazech a odpovědích. Vydání I., Praha červenec 2005 ISBN 80-7273-424-6.
- Vláda ČR, Důvodová zpráva ze dne 8.2.2001, ASPI ID: LIT 23658CZ.
- Vlastní poznámky z jednání komise LRV pro veřejné právo II - finanční právo
- Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu

- Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Kontaktní údaje na autora – email:

sciskalova@opf.slu.cz